Dosar civil nr.2-1056/2026
PIGD nr.2-26038976-09-2-27032026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

14 mai 2026 mun.Bălţi

Judecătorul Judecătoriei Bălţi, sediul Central - Eduard Balan, examinând, în procedura cu privire la cererile cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată depusă de SRL„Microinvest” către Vrabii Alexei cu privire la încasarea datoriei, dobânzii contractuale, penalității de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T :

Argumentele participanților la proces:

1. Reclamantul OCN„Microinvest”SRL la data de 27 martie 2026 a depus cerere de chemare în judecată către Vrabii Alexei cu privire la încasarea datoriei, dobânzii contractuale, penalității de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, conform contractului de credit nr.24010050284 din 03 octombrie 2024 reclamantul OCN„Microinvest”SRL a acordat un împrumut pârâtului în sumă de 6.000 lei cu o dobândă de 50% anual fixă, pe un termen de 12 luni, cu un comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului de 0.00%. Suma împrumutului – reparație auto. Conform ordinului de eliberare a numerarului nr.718 din 03 octombrie 2024, pârâtul a recepționat suma creditului.

3. Indică că, pârâtul a înregistrat întârzieri la plata ratelor iar ulterior a refuzat să mai achite ratele stabilite potrivit graficului de rambursare la contul reclamantului stabilit în contract până în prezent.

4. Mai indică că, potrivit pct.6.1 din contract, pentru neachitarea în termen a creditului, creditorul este în drept să calculeze iar debitorul va achita creditorului o penalitate în mărime fixă de 20 lei, calculată pentru fiecare zi de întârziere, începând cu prima zi de restanță și până la data achitării efective a plăților.

5. Susține că, suma totală a acțiunii, inclusiv taxa de stat și taxa de timbru constituie 7.081,04 lei care include soldul creditului – 4.811,77 lei, dobânda contractuală – 1.047,08 lei, penalitate – 709,50 lei, taxa de stat – 312,69 lei, taxa de timbru 200 lei. Penalitatea contractuală – 20,00 lei/zi.

6. Fiind preîntâmpinat de nenumărate ori prin scrisori cât și telefonic, pârâtul amână rambursarea datoriei, nu răspunde la telefon, evită să execute obligația de plată asumată ori se face greu de găsit.

7. În scopul soluționării extrajudiciare a litigiului, reclamantul a întreprins toate măsurile stabilite de părți de contract, în scris și telefonic a preîntâmpinat pârâtul despre existența și mărimea datoriilor, despre obligația de a restitui suma creditului și de a plăti dobânzile aferente și penalitățile precum și despre intenția reclamantului de a da în judecată în cazul în care nu vor efectua plățile conform contractului. Astfel, de către reclamant a fost respectată întocmai procedura prealabilă de inițiere a acțiunii civile în instanța de judecată or până în

prezent datoriile existente la contractul de împrumut nu au fost achitate. Toate încercările reclamantului de a soluționa litigiul pe cale amiabilă în prealabil nu s-au soldat cu succes.

8. Reclamantul OCN„Microinvest”SRL solicită încasarea de la pârâtul Vrabii Alexei a sumei de 4.811,77 lei, reprezentând credit nerambursat, a sumei de 1.047,08 lei cu titlu de dobândă contractuală, precum și a sumei de 709,50 lei cu titlu de penalitate pentru întârziere. Totodată, reclamantul solicită compensarea cheltuielilor de judecată, constând în taxa de timbru în cuantum de 200 lei și taxa de stat în sumă de 312,69 lei.

9. Prin încheierea din 30 martie 2026, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă, prevăzută de Capitolul XXI din Codul de procedură civilă, art.276^2–276^4. Totodată, pârâtului i s-a comunicat că este obligat să prezinte, în termen de 30 de zile de la data comunicării cererii de chemare în judecată, referința și documentele justificative care confirmă circumstanțele pe care își întemeiază obiecțiile, în cazul în care nu recunoaște pretențiile reclamantului, precum și, după caz, cererea reconvențională. De asemenea, pârâtul a fost informat că neprezentarea în termen a referinței, a cererii reconvenționale, după caz, și a probelor aferente conferă instanței dreptul de a examina cauza civilă în baza materialelor existente la dosar (f.d.34).

10. Conform art.100 alin.(1) Codul de procedură civilă, *cererea de chemare în judecată şi actele de procedură se comunică participanţilor la proces şi persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poştă, cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act şi confirmarea primirii lui, precum şi prin delegaţie judiciară.*

11. Conform art.105 alin.(1) Codul de procedură civilă, *citaţia şi înştiinţarea se trimit prin scrisoare recomandată cu aviz de primire sau prin persoana împuternicită de judecată. Data înmînării citaţiei sau înştiinţării se înscrie pe citaţie sau înştiinţare în partea care se înmînează destinatarului, precum şi pe cotor, care se restituie instanţei.*

12. Iar în conformitate cu pct.2 din anexa nr.1 la HG nr.1457 din 30.12.2016, pentru aprobarea Regulilor privind prestarea serviciilor poștale, trimitere nereclamată reprezintă trimitere poştală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepţionare a acesteia.

13. Totodată, potrivit art.276^4 alin.(2) Codul de procedură civilă, *dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.*

14. La fel urmează de reținut și prevederile art.22 alin.(1), (2), (3), (4) lit.a,b) al Codului civil care stipulează că, *(1) Se consideră notificare comunicarea unui act juridic sau a unei informaţii într-un scop juridic. (2) Notificarea poate fi făcută prin orice mijloace adecvate circumstanţelor dacă legea sau actul juridic nu impune o anumită cerinţă de formă. (3) Notificarea produce efecte din momentul cînd ajunge la destinatar, cu excepţia cazului în care aceasta prevede un efect întîrziat. (4) Notificarea se consideră ajunsă la destinatar: a) cînd este predată destinatarului; b) cînd este predată la adresa poştală indicată de destinatar în acest scop ori, în lipsa acesteia, la sediul destinatarului persoană juridică sau la domiciliul destinatarului persoană fizică.*

15. Cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate acesteia au fost expediate pârâtului prin scrisoare recomandată cu aviz de recepție, respectiv prin unul dintre mijloacele de

comunicare a actelor de procedură prevăzute de art.100 din Codul de procedură civilă, la adresa indicată în cererea de chemare în judecată (f.d.36).

16. Potrivit materialelor dosarului, corespondența expediată a fost returnată instanței cu mențiunea „nereclamat”(f.d.37-38). Prin urmare, actele de procedură nu au ajuns la destinatar din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia, și nu ca urmare a neexpedierii ori a comunicării necorespunzătoare a actelor de către instanța de judecată.

17. Ținând seama de specificul procedurii cererilor cu valoare redusă, care derivă, în principal, din raporturi obligaționale, instanța consideră că pârâtul nu putea să nu fie conștient de consecințele juridice ale neexecutării obligațiilor asumate. Mai mult, acesta trebuia să prevadă în mod rezonabil că, în cazul neonorării obligațiilor contractuale, organizația de creditare nebancară își va exercita dreptul de a solicita apărarea judiciară a drepturilor sale, iar actele de procedură aferente cauzei îi vor fi comunicate de către instanța de judecată la adresa indicată în informațiile oficiale anexate la materialele dosarului.

18. Prin urmare, judecătorul constată că au fost întreprinse măsurile necesare pentru comunicarea actelor de procedură către pârât la adresa indicată în cererea de chemare în judecată, adresă la care acesta are înregistrată și viza de domiciliu. Cu toate acestea, pârâtul nu a recepționat corespondența expediată și nu a prezentat referință la cererea de chemare în judecată, nu a depus înscrisuri și nici alte probe care să reflecte poziția sa față de pretențiile reclamantului, deși i-a fost acordat un termen suficient în acest sens.

19. Întrucât până la expirarea termenului stabilit prin încheierea din 30 martie 2026 nu a fost recepționat niciun răspuns din partea pârâtului, judecătorul a procedat la examinarea și soluționarea cauzei în baza materialelor existente la dosar, în conformitate cu prevederile art.276^4 alin.(2) din Codul de procedură civilă.

Aprecierea judecătorului:

20. Examinând probele administrate în vederea dovedirii circumstanțelor invocate și raportându-le, în ansamblu, la dispozițiile legale aplicabile raportului juridic litigios, judecătorul ajunge la concluzia că acțiunea înaintată de OCN„Microinvest”SRL este întemeiată doar parțial și urmează a fi admisă în parte, din considerentele expuse în continuare.

21. În temeiul art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă*, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

22. Potrivit art.276^2 alin.(1) Codul de procedură civilă, *dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.*

23. Conform art.276^3 alin.(1) Codul de procedură civilă, *procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă*. Alin.(2) *Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ţinînd cont de împrejurările cauzei, nu sînt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul*. Alin.(3) *În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pîrîtul prezintă instanţei judecătoreşti şi*

reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pîrîtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art.172 şi 173 doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă.

24. Potrivit art.276^4 alin.(1) Codul de procedură civilă, *istanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărîrii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii.*

25. În contextul pretențiilor deduse judecării, judecătorul reține că în conformitate cu prevederile art.5 Codul de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.*

26. Conform prevederilor art.9 alin.(1) și alin.(2) lit.a) Codul civil, *drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. Drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.*

27. Judecătorul statuează că, prin prisma imineței respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, pornind de la necesitatea asigurării dreptului părților la o hotărâre motivată, instanța de judecată își va motiva concluziile în prezenta speță, prin prisma analizei argumentelor prezentate de către părți, raportate la materialele cauzei civile și la cadrul legal incident.

28. Conform art.10 alin.(1) Codul civil, *persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.*

29. Conform art.15 alin.(1) Codul civil, *apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.*

30. Conform art.774 alin.(1) Codul civil, *în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.*

31. Conform art.775 alin.(1) Codul civil, *debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei*.

32. Conform art.776 Codul civil, *obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.*

33. Conform art.858 alin.(1) Codul civil, *temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii*. Alin.(2) *Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit*.

34. Conform art.912 alin.(1) Codul civil, *creditorul are dreptul de a obţine plata silită a sumelor de bani datorate ajunse la scadenţă*.

35. Conform art.992 alin.(1) Codul civil, *contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.*

36. Conform art.1763 alin.(1) Codul civil, *prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobînzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii*.

Alin.(2) *Contractul de credit se încheie în scris*. Alin.(3) *Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul.*

37. Materialele cauzei confirmă că la 03 octombrie 2024 între OCN„Microinvest”SRL, în calitate de creditor și Vrabii Alexei, în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de credit nr.24010050284, potrivit căruia reclamantul i-a acordat pârâtului un credit în mărime de 6.000 lei (pct.1.1), cu o dobândă la credit de 50% anual fixă (pct.1.5.) (f.d.15-16).

38. Potrivit graficului de rambursare, Vrabii Alexei avea obligația de a restitui creditul în 12 rate lunare egale, fiecare în cuantum de 651,55 lei, cu excepția ultimei rate, care urma să fie achitată în sumă de 651.80 lei (f.d.17).

39. Conform ordinului de eliberare a numerarului nr.718, urmează că debitorului Vrabii Alexei i-a fost eliberată suma creditului de 6.000 lei (f.d.21).

40. Astfel, OCN„Microinvest”SRL și-a executat integral și cu bună-credință obligațiile contractuale asumate față de pârâtul Vrabii Alexei, în timp ce acesta din urmă nu și-a îndeplinit obligația de rambursare a creditului conform graficului de plăți convenit, efectuând doar parțial plăți aferente ratelor lunare scadente.

41. Ca urmare a neexecutării în termen a obligațiilor contractuale asumate și a acumulării restanțelor la plata ratelor prevăzute de contract, la data de 12 august 2025, OCN„Microinvest”SRL a somat debitorul Vrabii Alexei cu privire la existența datoriei restante și necesitatea stingerii acesteia (f.d.23).

42. Întrucât somația transmisă nu a fost recepționată de către pârât, iar acesta nu a efectuat nicio plată în vederea stingerii obligațiilor restante, OCN„Microinvest”SRL a înaintat la data de 27 martie 2026 prezenta cerere de chemare în judecată către Vrabii Alexei, solicitând încasarea sumei de 4.811,77 lei, reprezentând credit nerambursat, a sumei de 1.047,08 lei cu titlu de dobândă contractuală, precum și a sumei de 709,50 lei cu titlu de penalitate pentru întârziere precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

43. Din calculul desfășurat al costului creditului, evoluției contului de împrumut precum și certificatul privind creanțele Microinvest SRL anexate la materialele dosarului, rezultă că, că pârâtul înregistrează o datorie totală de 6.568,35 lei, compusă din credit – 4.811,77 lei, dobânda contractuală – 1.047,08 lei, penalitate – 709,50 lei (f.d.26-32).

44. Astfel, în situația în care contractul încheiat între părți prevede restituirea creditului în rate iar debitorul nu le-a restituit în modul stabilit, creditorul OCN„Microinvest”SRL este în drept de a solicita în instanța de judecată restituirea imediată a întregului împrumut ce constituie 4.811,77 lei.

45. Reieșind din cele expuse mai sus, instanța conchide că pretenția reclamantului OCN„Microinvest”SRL privind încasarea de la pârâtul Vrabii Alexei a datoriei restante aferente creditului, în cuantum total de 4.811,77 lei, acordat în baza contractului nr.24010050284 din 03 octombrie 2024, urmează a fi admisă.

46. Cu referire la pretenția OCN„Microinvest”SRL cu privire la încasarea din contul pârâtului a dobânzii contractuale în mărime de 1.047,08 lei cât și a penalității în mărime de 709,69 lei, judecătorul reține că potrivit art.1764 alin.(1) Codul civil, *părţile contractului de credit pot conveni asupra unei dobînzi fixe sau flotante.*

47. Totodată, potrivit art.947 alin.(1) și (3) Cod civil, *clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun*

(penalitate). Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate prin clauza penală sau a părții neexecutate, inclusiv sub forma unei dobânzi de întârziere.

48. Potrivit pct.1.5 din contract, dobânda la credit constituie 50% anual fixă iar reieșind din pct.4.1. și 4.2. al contractului, pentru utilizarea creditului acordat debitorul plătește creditorului o dobândă în mărimea stabilită în pct.1.5. al prezentului contract. Dobânda se calculează din soldul zilnic, începând cu data următoare datei eliberării creditului inclusiv ziua rambursării integrale a acestuia, reieșind din baza de calcul – anul cu 365/366 zile și numărul efectiv de zile de utilizare a părții respective din credit. Dobânda se calculează și se achită în conformitate cu graficul de rambursare anexat la prezentul contract. În cazul efectuării plăților anticipate, părțile vor semna un grafic actualizat de rambursare.

49. Potrivit clauzei contractuale stabilite la pct.6.1. din contract, pentru neachitarea în termen a creditului în conformitate cu graficul de rambursare și a altor plăți prevăzute de prezentul contract, sumele respective se consideră restante, respectiv creditorul este în drept să calculeze iar debitorul va achita creditorului o penalitate în mărime de 20 lei, calculată pentru fiecare zi de întârziere începând cu prima zi de restanță și până la data achitării efective a plății.

50. Potrivit pct.6.2 din contract, plata penalităților pentru neexecutarea obligației pecuniare de bază nu va elibera debitorul de executarea obligațiilor încălcate a celorlalte obligații conform prezentului contract.

51. Judecătorul reține că în conformitate cu prevederile art.329 alin.(1) și (2) Codul civil, *în contractele cu consumatorii sunt nule clauzele abuzive, precum şi clauzele prin care se derogă de la dispoziţiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului (nulitatea de protecţie). Nulitatea de protecție operează doar în măsura în care avantajează consumatorul.*

52. Potrivit art.1069 alin. (4) Codul civil, *în contractul dintre un profesionist şi un consumator se prezumă că: a) clauzele au fost propuse de către profesionist; b) clauzele nu au fost negociate individual; c) clauzele elaborate de către un intermediar sau un alt terţ au fost propuse de către profesionist.*

53. Conform art.1071 Codul civil, *persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sînt elaborate şi comunicate într-un limbaj clar şi inteligibil, precum şi să fie lizibile. Această cerinţă este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificaţiilor de orice natură. Într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza propusă de profesionist cu încălcarea obligaţiei de transparenţă impuse prin dispoziţiile alin. (1) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.*

54. Art.1072 alin.(1) Codul civil *stabileşte că, într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul.*

55. Conform art. 1075 Cod civil: *(1) la evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul art. 1072 alin. (1), art. 1073 şi art. 1074 se va ţine cont de: a) respectarea obligaţiei de transparenţă prevăzută la art. 1071 Cod civil; b) natura obiectului contractului; c) circumstanţele determinante în cadrul încheierii contractului; d) celelalte clauze contractuale; e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul. (2) Evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului şi*

nici la caracterul adecvat al preţului sau al remuneraţiei, pe de o parte, faţă de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în cazul în care s-a respectat obligaţia de transparenţă, prevăzută la art. 1071 Cod civil. Obiectul contractului şi raportul dintre preţ şi calitate pot fi luate în considerare la evaluarea caracterului abuziv al celorlalte clauze contractuale. (3) În cazul contractelor de asigurări, clauzele care definesc sau care delimitează în mod clar riscul asigurat şi limitele răspunderii asigurătorului nu se supun evaluării în măsura în care aceste restricţii sânt luate în considerare la calcularea primei plătite de către consumator. Cu toate acestea, clauzele privitoare la procedura care trebuie urmată de fiecare dintre părţi după producerea cazului asigurat sânt supuse evaluării caracterului abuziv.

56. La fel, art.3 din Directiva 93/13 CEE prevede că: „O clauză contractuală, nefiind negociată în mod individual cu consumatorul, este abuzivă, în cazul în care creează, contrar cerinţelor de bună-credință, prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, în detrimentul consumatorului, un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor care decurg din contract. Se consideră întotdeauna că o clauză nu a fost negociată individual, atunci când a fost inclusă de către comerciant în prealabil şi, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influenţa conţinutul ei”.

57. În corespundere cu dispozițiile art.1076 Cod civil: *(1) clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută. (2) Această nulitate de protecţie operează doar în măsura în care anularea clauzei avantajează partea care nu a propus clauza abuzivă. (3) În cazul în care partea care nu a propus clauza abuzivă este un consumator, instanţa de judecată este obligată să invoce nulitatea din oficiu. (4) Dacă contractul poate fi, în mod rezonabil, menţinut fără clauza abuzivă, celelalte clauze rămân valabile.*

58. Conform art.1077 alin.(1) pct.6 Codul Civil, *sunt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect: solicitarea de la consumatorul care nu şi a executat obligaţia fără justificare a unei penalităţi disproporţionate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligaţiilor contractuale.*

59. Conform art.1078 alin.(1) Codul civil, *sînt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual în contractele încheiate cu consumatorii şi care au ca obiect sau efect: a) stabilirea, cu privire la toate litigiile născute din asemenea contract, a competenţei jurisdicţionale excepţionale a instanţei de la locul unde profesionistul îşi are sediul. Această dispoziţie nu se aplică dacă instanţa aleasă este, totodată, cea de la locul unde consumatorul îşi are domiciliul; b) stabilirea unui termen de preaviz al declaraţiei de rezoluţiune a profesionistului mai scurt decît termenul impus consumatorului; c) excluderea sau limitarea drepturilor consumatorului în ceea ce ţine de protecţia datelor cu caracter personal sau a vieţii private; d) excluderea sau limitarea exercitării de către consumator a excepţiilor ori a limitelor legale ale drepturilor de autor care aparţin profesionistului, inclusiv cea de a face o copie privată de pe operă; e) acordarea dreptului profesionistului, în cazul în care obiectul comenzii nu este disponibil, să furnizeze un echivalent fără a informa în mod expres consumatorul de această posibilitate şi de faptul că profesionistul trebuie să suporte cheltuielile de returnare a ceea ce consumatorul a primit în temeiul contractului, în cazul în care consumatorul îşi exercită dreptul de a respinge prestaţia; f) acordarea dreptului profesionistului să-şi rezerve un termen exagerat de lung sau nemenţionat în mod corespunzător pentru a accepta sau a refuza o ofertă; g) acordarea dreptului profesionistului să-şi rezerve un termen exagerat de lung sau nemenţionat în mod corespunzător pentru a-şi executa obligaţiile care îi revin în temeiul contractului; h)*

solicitarea de la consumator a plăţii în avans excesive sau a garanţiilor excesive de executare a obligaţiilor care îi revin. Această dispoziţie nu se aplică contractelor din domeniul serviciilor financiare; i) împiedicarea în mod nejustificat a consumatorului să obţină livrări sau reparaţii din surse terţe adecvate; j) legarea în mod nejustificat a contractului cu un alt contract cu profesionistul sau cu un terţ într-un mod la care consumatorul nu se poate aştepta în mod rezonabil; k) impunerea unei sarcini excesive asupra consumatorului în cazul în care consumatorul declară rezoluţiunea unui contract pe termen nedeterminat; l) prelungirea cu mai mult de 1 an a termenului iniţial sau a termenelor de reînnoire a contractului pentru furnizarea continuă de bunuri, lucrări sau servicii, cu excepţia cazului în care consumatorul dispune de un drept la rezoluţiune în orice moment, printr-un preaviz de maximum 30 de zile; m) acordarea posibilităţii profesionistului de a interzice sau a limita transferul drepturilor aferente garanţiei cu ocazia înstrăinării bunului de către consumator în folosul terţilor; n) condiţionarea de către profesionist a prestării serviciului cu un anumit tip de mijloc de măsurare, deşi mijlocul de măsurare utilizat de consumator este legal; o) excluderea sau limitarea dreptului consumatorului de a recurge la rezoluţiune în cazul în care profesionistul a modificat unilateral clauzele contractuale în condiţiile prevăzute la art.1077 alin.(1) pct.10); p) exonerarea profesionistului de obligaţia, dacă este prevăzută de lege, de a soma consumatorul sau de a-i stabili un termen pentru executarea obligaţiilor contractuale.

60. Potrivit art.1 din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12 iulie 2013 (în vigoare la data încheierii contractului), *scopul prezentei legi este dezvoltarea cadrului legal necesar pentru asigurarea protecţiei intereselor economice ale consumatorilor prin crearea de condiţii echitabile pentru obţinerea creditelor de consum, precum şi prin stabilirea unor norme de comportament responsabil al creditorilor în acordarea creditelor pentru consumatori.*

61. Potrivit art.2 alin.(1) din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12 iulie 2013 (în vigoare la data încheierii contractului), *domeniul de reglementare al prezentei legi sînt contractele de credit pentru consumatori.*

62. Articolul 3 din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12 iulie 2013 (în vigoare la data încheierii contractului), în sensul prezentei legi, noţiunile utilizate au următoarele semnificaţii: *costul total al creditului pentru consumatori* – toate costurile, inclusiv dobînda, comisioanele, taxele şi orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit şi care sînt cunoscute de creditor, cu excepţia taxelor notariale; costurile pentru serviciile accesorii aferente contractului de credit, în special valoarea medie a primelor de asigurare, sînt incluse în cazul în care obţinerea creditului sau obţinerea acestuia potrivit clauzelor şi condiţiilor prezentate este condiţionată de încheierea unui contract de servicii; *consumator* – persoană fizică care intenţionează să comande ori să procure sau care comandă, procură ori foloseşte produse şi servicii pentru necesităţi nelegate de activitatea de antreprenor sau cea profesională; *contract de credit pentru consumatori* – contract prin care un creditor acordă sau se angajează să acorde unui consumator un credit sub forma de amînare la plată, împrumut sau alte facilităţi similare, cu excepţia contractului pentru prestarea de servicii în mod continuu sau pentru furnizarea de bunuri de acelaşi fel, atunci cînd consumatorul plăteşte pentru acestea în rate, pe toată durata furnizării lor

63. Potrivit art.5 alin.(1) din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12 iulie 2013 (în vigoare la data încheierii contractului), *creditorul şi, dacă este cazul,*

intermediarul de credit furnizează consumatorului, în baza clauzelor şi a condiţiilor de creditare oferite de către creditor, precum şi, după caz, a preferinţelor exprimate şi a informaţiilor furnizate de către consumator, informaţiile necesare care să îi permită consumatorului să compare mai multe oferte pentru a putea lua o decizie informată cu privire la eventuala încheiere a unui contract de credit.

64. Potrivit art.15 alin.(7) lit.a) din Legea nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori (în vigoare la data încheierii contractului), *se interzice aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit dacă aceasta depăşeşte 50%, iar toate celelalte plăţi aferente (comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată), cu excepţia dobânzii, pe o zi de credit depăşesc 0,04% din valoarea totală a creditului pentru termenul de utilizare efectivă a creditului de către consumator.*

65. Conform alineatului 9 al art.15 din Legea nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori statuează că, *în cazul încălcării prevederilor alin. (7) sau (8), creditorul are dreptul să solicite doar restituirea sumei iniţiale debursate conform contractului de credit acordat, fără revendicarea altor plăţi prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalităţile, dobânzile de întârziere şi orice alt tip de plăţi). Prezenta prevedere se aplică inclusiv în cazul în care creditorul a transmis unei persoane terţe dreptul de încasare a creanţelor aferente contractului de credit acordat.*

66. Prin prisma prevederilor reținute supra judecătorul conchide că legiuitorul a prevăzut mecanisme juridice speciale de protecție a consumatorilor, cu aplicație în materia contractelor de credit/împrumut. Astfel, legiuitorul a instituit un cadrul legal special, ce reglementează printre altele și costul total al creditului/împrumutului pentru consumatori (dobânda, comisioanele, taxele și orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit), pentru asigurarea protecției intereselor economice ale consumatorilor, prin crearea de condiții echitabile pentru obținerea creditelor/împrumuturilor, precum și prin stabilirea unor norme de comportament responsabil al creditorilor, în acordarea creditelor pentru consumatori. În același timp legiuitorul a prevăzut în mod expres și consecințele juridice pentru nerespectarea de către creditor a prevederilor menționate.

67. Așadar, urmează de reținut că, că contractul de credit nr.24010050284 încheiat între OCN„Microinvest”SRL și Vrabii Alexei care constituie obiectul prezentului litigiu, a fost încheiat la data de 03 octombrie 2024, și prevede acordarea creditului cu costuri, fiindu-i aplicabile prevederile Legii nr.202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori, în vigoare la data încheierii contractului.

68. Astfel, judecătorul reține că reclamantul solicită, pe lângă încasarea datoriei la soldul creditului, în cuantum total de 4.811,77, și încasarea dobânzii contractuale în mărime de 1.047,08 lei precum și penalității de întârziere în mărime de 709,50 lei, calculată în temeiul pct.6.1. din contract, redat anterior.

69. Raportând valoarea creditului de 6.000 lei la limita imperativă prevăzută de art.15 alin.(1) lit.a) din Legea nr.202 privind contractele de credit pentru consumatori, totalul comisioanelor, taxelor, penalităților și al oricăror alte plăți, cu excepția dobânzii, nu poate depăși suma de 2,40 lei pentru fiecare zi de creditare, respectiv 0,04% din valoarea creditului (6.000 lei × 0,04% = 2,40 lei/zi).

70. Reclamantul a indicat în mod expres, atât în cererea de chemare în judecată, cât și în calculul desfășurat al costului creditului, anexate la dosar, că penalitatea contractuală este stabilită în cuantum de 20 lei pentru fiecare zi de întârziere. Aceeași prevedere se regăsește și la pct.6.1

din contractul de credit nr.24010050284 din 03 octombrie 2024, potrivit căruia, în cazul neachitării la scadență a creditului sau a altor plăți prevăzute de contract, creditorul este în drept să calculeze, iar debitorul este obligat să achite o penalitate fixă de 20 lei pentru fiecare zi de întârziere, începând cu prima zi de restanță și până la executarea integrală a obligațiilor contractuale. Prin urmare, cuantumul penalității zilnice rezultă nemijlocit din înscrisurile prezentate chiar de reclamant și din clauzele contractuale pe care acesta își întemeiază pretențiile deduse judecății.

71. Raportând cuantumul penalității contractuale de 20 lei pentru fiecare zi de întârziere la valoarea creditului acordat, în sumă de 6.000 lei, instanța constată că aceasta reprezintă aproximativ 0,33% din valoarea creditului pentru fiecare zi de întârziere. Or, potrivit art.15 alin.(7) lit.a) din Legea nr.202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori, în vigoare la data încheierii contractului, toate celelalte plăți aferente creditului, inclusiv comisioanele, taxele, penalitățile, dobânzile de întârziere și orice alt tip de plăți, cu excepția dobânzii contractuale, nu pot depăși 0,04% din valoarea totală a creditului pentru fiecare zi de utilizare efectivă a creditului.

72. Astfel, raportând valoarea creditului de 6.000 lei la plafonul maxim prevăzut de lege, rezultă că totalul plăților accesorii, altele decât dobânda contractuală, nu putea depăși suma de 2,40 lei pentru fiecare zi de creditare (6.000 lei × 0,04%). În consecință, penalitatea contractuală de 20 lei pentru fiecare zi de întârziere, stipulată la pct.6.1 din contract și invocată de reclamant în susținerea pretențiilor sale, depășește limita imperativă instituită de legiuitor.

73. Prin urmare, analizând clauza contractuală prevăzută la pct.6.1, judecătorul constată că mecanismul contractual instituit de părți conduce la perceperea unor obligații bănești suplimentare care, prin efectele lor cumulative, depășesc plafonul maxim imperativ prevăzut de art.15 alin.(7) lit.a) din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori.

74. În acest context, judecătorul că dispozițiile art.15 din Legea nr.202/2013 au caracter imperativ, fiind instituite în scopul protejării consumatorului împotriva asumării unor sarcini financiare excesive și al prevenirii introducerii în contractele de credit a unor clauze care ar permite creditorului să obțină beneficii patrimoniale peste limitele expres stabilite de legiuitor. Aceste norme nu pot fi înlăturate prin voința părților și prevalează asupra oricăror stipulații contractuale contrare.

75. În măsura în care aplicarea clauzei contractuale prevăzute la pct.6.1 din contract, determină depășirea plafonului maxim al plăților admise de lege, rezultă că respectiva prevedere contractuală contravine dispozițiilor imperative ale art.15 alin.(7) lit.a) din Legea nr.202/2013, fiind incompatibilă cu regimul juridic instituit de legiuitor pentru protecția consumatorilor.

76. În consecință, devine incidentă sancțiunea expres prevăzută de art.15 alin.(9) din aceeași lege, care limitează dreptul creditorului de a pretinde alte sume decât valoarea creditului efectiv acordat consumatorului. Norma legală are caracter imperativ și instituie o consecință directă a nerespectării plafonului legal al plăților aferente creditului, respectiv decăderea creditorului din dreptul de a solicita plata costurilor suplimentare prevăzute contractual.

77. Prin urmare, judecătorul concluzionează că OCN„Microinvest”SRL este îndreptățită să pretindă exclusiv restituirea sumei efectiv debursate în baza contractului de credit, fără a putea solicita încasarea a altor plăți care, prin efectul lor, depășesc limitele stabilite de dispozițiile imperative ale Legii nr. 202/2013.

78. Aplicând principiul echității și al bunei-credințe în executarea obligațiilor contractuale, orice pretindere a creditorului care depășește strict cadrul normativ în vederea protejării consumatorului reprezintă o încălcare a drepturilor celui din urmă și nu poate fi admisă.

79. În conformitate cu art.121 Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

80. În conformitate cu art.130 alin.(1) Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

81. Având în susținere dispozițiile legale nominalizate mai sus, analizând toate probele în ansamblu, din punct de vedere al veridicității și pertinenței acestora, judecătorul ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată înaintată de OCN„Microinvest”SRL către Vrabii Alexei cu privire la încasarea datoriei, dobânzii contractuale și penalității de întârziere urmează a fi admisă parțial.

82. În raport cu pretenția reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată, judecătorul denotă că, potrivit art.82 Codul de procedură civilă*, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.*

83. Conform art.94 alin.(1) Codul de procedură civilă*, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.*

84. Judecătorul relevă faptul că reclamantul la depunerea acțiunii în instanță a achitat taxa de stat în mărime de 312,69 lei precum și taxa de timbru în mărime de 200 lei, fapt confirmat prin ordinile de plată din 12 martie 2026 (f.d.2,3), sume care se pretind a fi încasate din contul pârâtului cu titlu de cheltuieli de judecată.

85. În acest sens, ținând cont de cuantumul pretențiilor admise, judecătorul va dispune încasarea cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat din contul pârâtului, în beneficiul reclamantului, proporțional pretențiilor admise din acțiune, în mărime de 250 lei, precum și taxa de timbru în sumă de 200 lei, iar în total 450 lei, în conformitate cu art.94 alin.(1) Codul de procedură civilă.

86. în conformitate cu art.236-241, art.276^4 Cod de procedură civilă, judecătorul

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de SRL„Microinvest” către Vrabii Alexei cu privire la încasarea datoriei, dobânzii contractuale, penalității de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Vrabii Alexei în beneficiul SRL„Microinvest” datoria în mărime de 4.811,77 (patru mii opt sute unsprezece,77) lei.

Se încasează de la Vrabii Alexei în beneficiul SRL„Microinvest” suma de 450 (patru sute cincizeci) lei, drept compensare a cheltuielilor de judecată.

Prezenta hotărâre se publică pe pagina web a instanței judecătorești și se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile de la data adoptării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Bălţi, sediul Central.

Judecător **Eduard Balan**